

Képes riport...

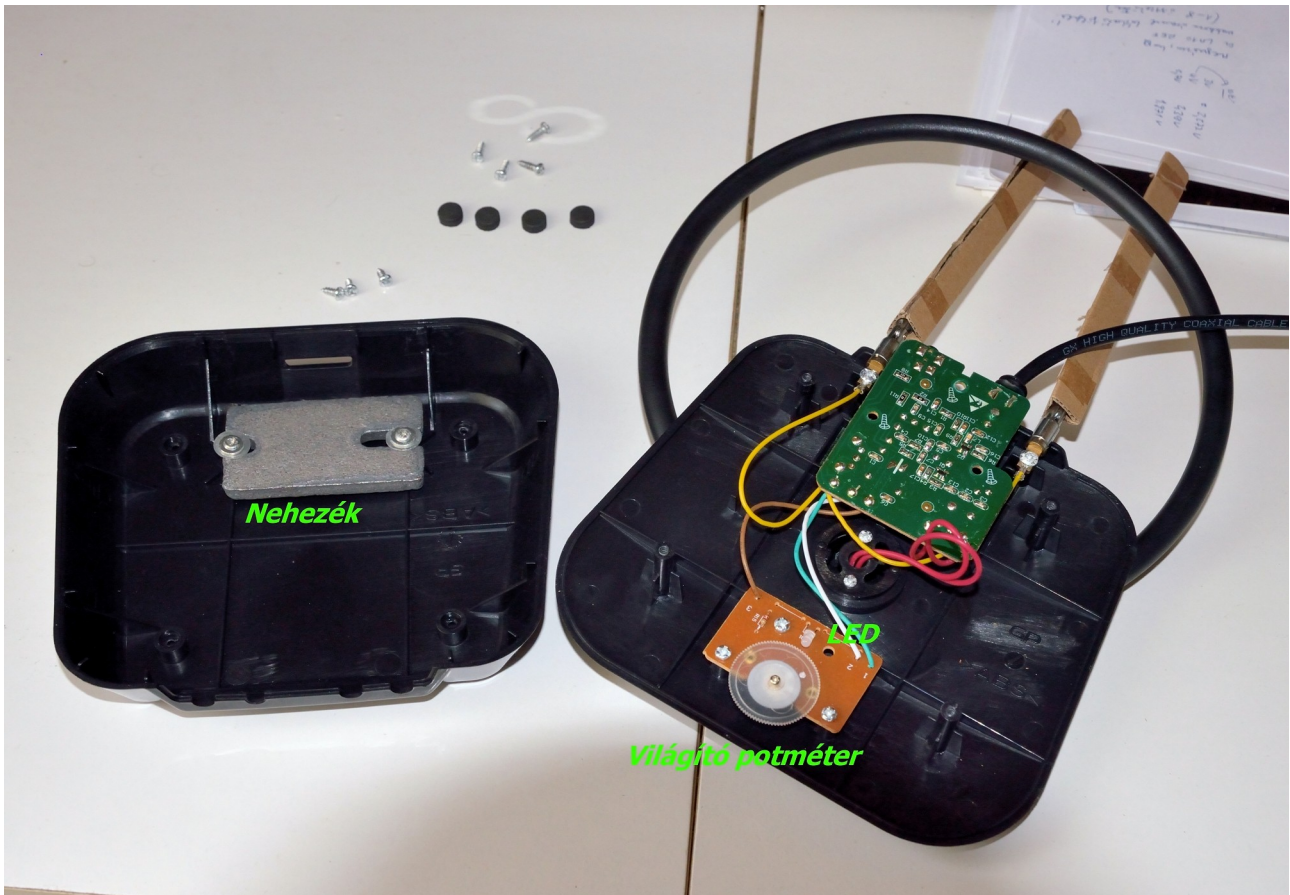
...arról, hogyan lehet egy semmire sem jó vacakból használható FM antennát gyártani.

Íme a vacak:



A dobozra írt sok csoda ellenére ezzel biztosan nem lesz digitális vétel ott, ahol egy szál dróttal sem lenne. :)
A belsejéből majd kiderül, hogy miért...
Bár az árából már gyaníthatjuk, hogy csak dísznek jó.

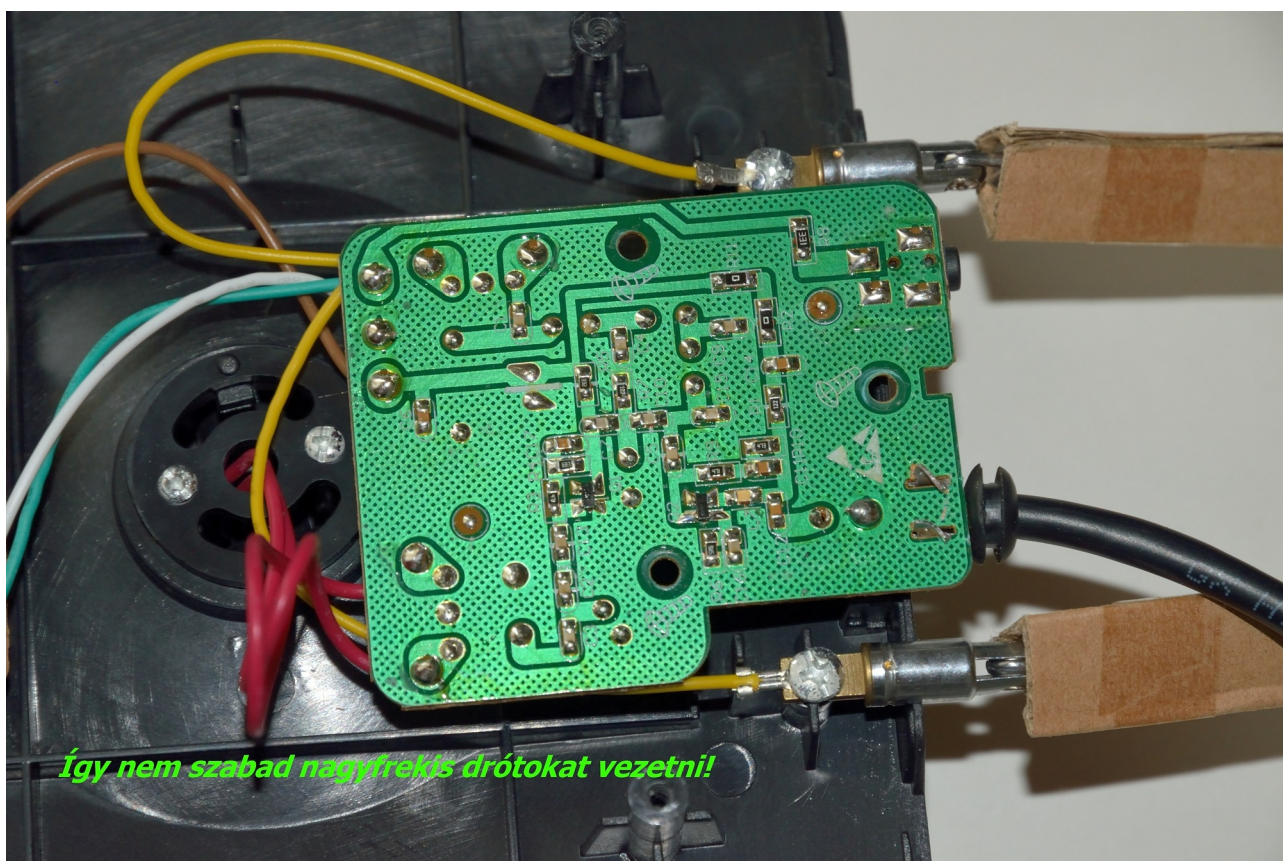
Akkor nézzük belülről:



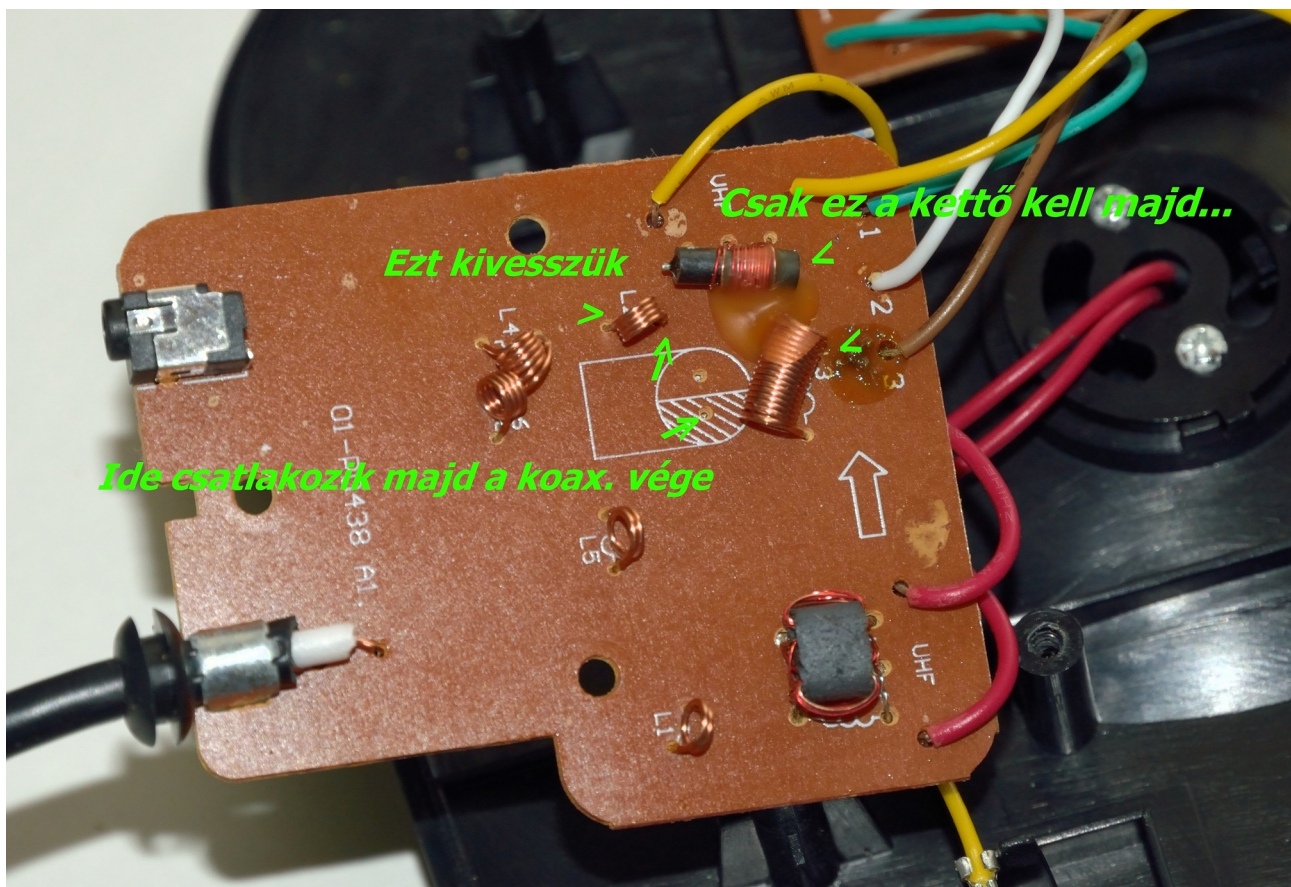
A leghasznosabb dolog a dobozban a nehezék. :) Fogalmam sincs, hogy miből készült, de elég nehéz ahhoz, hogy stabilan tartsa a dobozt antennástól együtt.
A kör alakú csodára nem lesz szükségünk, de ahogy látom, legalább egyszerűen kiserelhető.
A NYÁK-ról is majd csak két tekercs kell, de legalább a többi nem zavar, így maradhat.



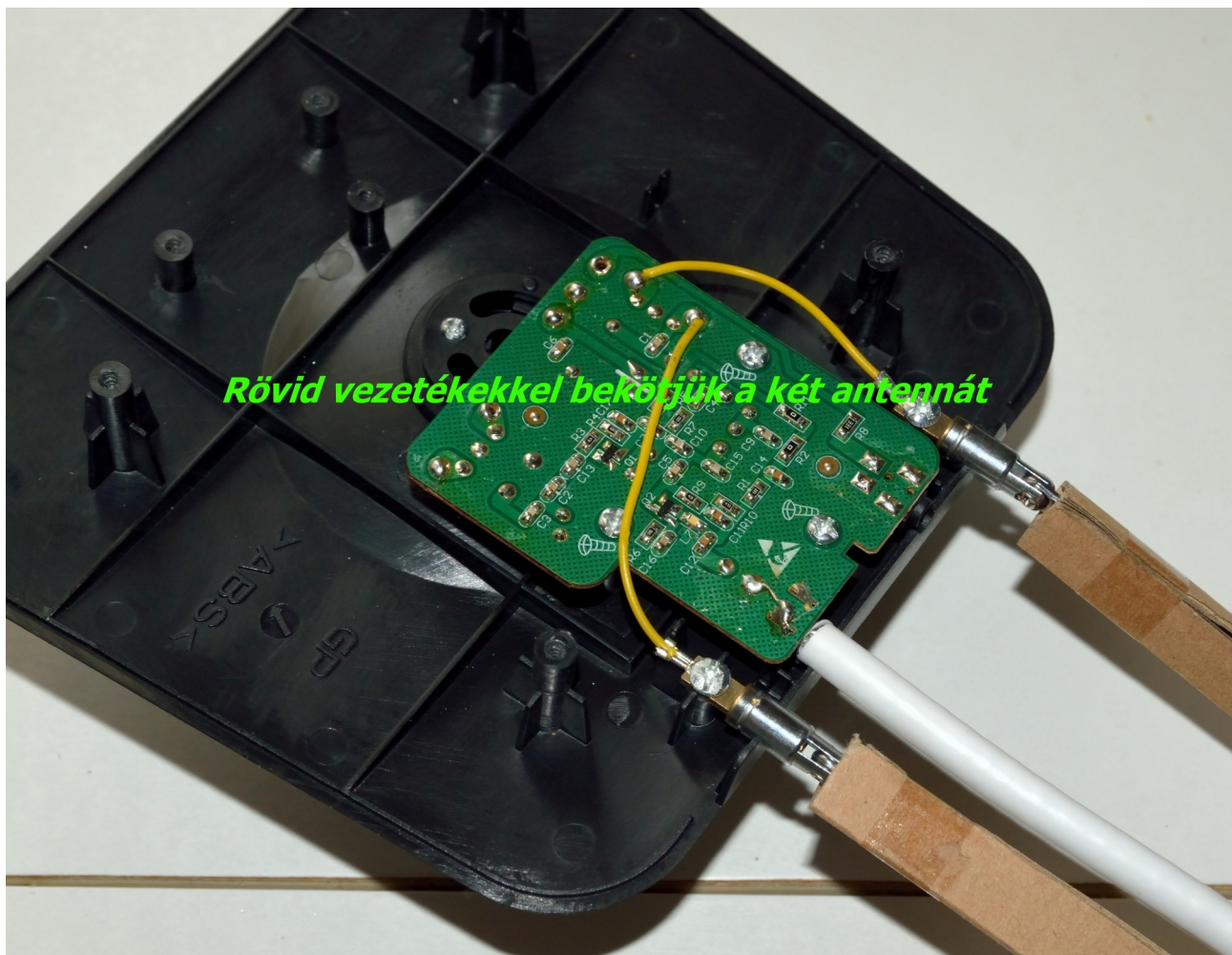
A világító kapcsolós poti megy a gyűjteménybe...
Így szaporodik a szemét a háznál évtizedeken át.



Itt minden tipikus tervezési hiba látszik, jó példa arra, hogyan nem szabad nagyfrekis áramkört építeni... Ez így első pillantásra nem jó semmire, de az FM antennához nem is lesz szükségünk rá.



Sem erősítőre, sem tápfeszültségre, de még a világító potíra sem lesz szükségünk.



Miután bekötöttük a koax. kábelt, két rövid vezetékkel bekötjük a két antennát. Ezzel készen is lennénk, össze lehet rakni. :)



Gyakorlatban azonban nem, mert a végén kiderült, hogy a fehér vezeték végén a TV-hez való csatlakozó volt, a tunerhez pedig az ellenkezője kell. :)) Csere feketére. :))



Végre helyén az antenna, a kábel csatlakozója is jó, jöhet a próba.



Igazgatni sem kell az antennát, jó a térérő az ablak közelében. Bármilyen erősítő csak rontani tudna rajt, mert zajosabb lenne a nagyobb jel.



Minden „normális” szerelés után több maradék képződik, mint amennyi anyagot elhasználtunk. :)) Ezek mind „használható” cuccok, például a kemény műanyag kör (két félből összeragasztott) nagyon jó lehetne egy fémkeresőhöz, ha sikerül szétszednem. :) A világító potiról nem is beszélve....)